

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 55Ek/1189/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119333188
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Kurec
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119333188.5

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného: Invescorp, s.r.o., IČO: 36 737 623, so sídlom Betliarska 12, 851 07 Bratislava - Petržalka, právne zastúpený Advokátska kancelária Patassy, s.r.o., IČO: 36 806 412, so sídlom Trenčianska 47, 821 09 Bratislava - Ružinov proti povinnému: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, právne zastúpený advokátskou kanceláriou MF legal s. r. o., IČO: 36 861 642, so sídlom Einsteinova 25, 851 01 Bratislava - Petržalka o vymoženie 1.081.289,24 EUR a trov exekúcie, vykonávanej súdnym exekútorom Mgr. Bernardom Janíkom, so sídlom Daniela Dlabača 2/978, 010 01 Žilina, IČO: 42 064 171, pod sp. zn. 322EX 396/19, o návrhoch povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 08.08.2019 vedenej súdnym exekútorom Mgr. Bernardom Janíkom, so sídlom Daniela Dlabača 2/978, 010 01 Žilina IČO: 42 064 171, pod sp. zn. 322EX 396/19 **z a m i e t a**.

II. Súd ďalší návrh povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 22.08.2019 vedenej súdnym exekútorom Mgr. Bernardom Janíkom, so sídlom Daniela Dlabača 2/978, 010 01 Žilina IČO: 42 064 171, pod sp. zn. 322EX 396/19 **z a m i e t a**.

III. Oprávnený má voči povinnému **n á r o k** na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s podanými návrhmi povinného na zastavenie exekúcie vo výške 3.124,96 EUR.

IV. Oprávnenému náhradu trov exekučného konania vzniknutých v súvislosti s podaním sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica vydaného pod sp. zn. 55Ek/1189/2019 dňa 28.10.2019 **n e p r i z n á v a**.

V. Povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 17.07.2019 domáhal od povinného vymoženiu pohľadávky vo výške 1.081.289,24 EUR na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Bratislava I vydaného pod sp. zn. 33Cb/126/2012 dňa 21.06.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave vydaného pod sp. zn. 1Cob/156/2018 dňa 18.04.2019.

2. Okresný súd Banská Bystrica po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora Mgr. Bernarda Janíka, so sídlom Daniela Dlabača 2/978, 010 01 Žilina, IČO: 42 064 171 vydaním poverenia pod sp. zn. 55Ek/1189/2019 s európskym spisovým identifikačným číslom: ECLI:SK:OSBB:2019:6119333188.1, ktorý ju vedie pod spisovou značkou 322EX 396/19.

3. Súdny exekútor vydal na základe poverenia upovedomenie o začatí exekúcie dňa 05.08.2019, ktoré bolo dňa 07.08.2019 doručené povinnému do elektronickej schránky.

4. Povinný podaním zo dňa 08.08.2019 doručeným súdnemu exekútorovi dňa 08.08.2019 podal návrh na zastavenie exekúcie a zároveň dňa 22.08.2019 bol súdnemu exekútorovi doručený ďalší návrh na zastavenie exekúcie zo strany povinného podaním zo dňa 22.08.2019.

5. Predmetný návrh povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 08.08.2019 spolu s prílohami bol súdu predložený súdnym exekútorom prostredníctvom Ústredného portálu verejnej správy do elektronickej schránky dňa 06.09.2019 spolu s vyjadrením súdneho exekútora. Prílohou podania bolo aj vyjadrenie právneho zástupcu oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

6. Predmetný ďalší návrh povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 22.08.2019 spolu s prílohami bol súdu predložený súdnym exekútorom prostredníctvom Ústredného portálu verejnej správy do elektronickej schránky dňa 19.09.2019 spolu s vyjadrením súdneho exekútora. Prílohou podania bolo aj vyjadrenie právneho zástupcu oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

7. Súd sa po predložení návrhu povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 08.08.2019 zaoberal skutočnosťou dodržania zákonnej lehoty na podanie návrhu na zastavenie. Z dokumentov predložených súdu a po odkontrolovaní dátumu vykazujúceho doručenie upovedomenia o začatí exekúcie povinnému a dátumu podania návrhu na zastavenie exekúcie súd konštatuje, že zo strany povinného došlo k dodržaniu zákonom stanovenej 15 dňovej lehoty. Upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené dňa 07.08.2019, a teda lehota na podanie návrhu na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom vzhľadom na deň doručenia upovedomenia povinnému by uplynula 22.08.2019. Predmetný návrh povinného bol dňa 08.08.2019 doručený súdnemu exekútorovi do elektronickej schránky. Rovnako súd postupoval aj pri predložení ďalšieho návrhu povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 22.08.2019 a konštatuje, že aj pri tomto ďalšom návrhu povinného došlo k dodržaniu zákonom stanovenej 15 dňovej lehoty, nakoľko aj tento bol súdnemu exekútorovi doručený do elektronickej schránky do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom vzhľadom na deň doručenia upovedomenia povinnému.

8. V odôvodnení návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 08.08.2019 splnomocnený právny zástupca povinného uviedol, že podáva návrh na zastavenie exekúcie v celom rozsahu v súlade s ust. § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, pretože tu sú okolnosti brániace vymáhateľnosti exekučného titulu, a to z nasledovných dôvodov. Je toho názoru, že k predmetu exekúcie sa vzťahuje absolútna exekučná amnestia a taktiež má za to, že konanie, ktoré viedlo k vzniku exekučného titulu bolo zákonom zakázané, čo činí exekučný titul nevymáhateľným. Na začiatok právny zástupca povinného uviedol, že predmetom konania, ktoré viedlo k exekučnému titulu, bola tzv. poddĺžnicka žaloba súvisiaca s inou exekúciou vedenou na základe návrhu spoločnosti Invescorp (oprávneného) proti spoločnosti KENTI s.r.o., IČO: 607 20 808, so sídlom Štefánikova 61, Brno, Česká republika. Exekúcia sa viedla formou príkázania pohľadávky z účtu v banke, ktorý viedla Prima banka (povinný). Prima banka po doručení exekučného príkazu odmietla previesť prostriedky z tohto účtu, nakoľko predtým podala vylučovaciu žalobu k týmto peňažným prostriedkom z titulu svojho práva k týmto peňažným prostriedkom a takisto aj návrh na odklad exekúcie, ktorý samotný mal kvázi suspenzívne účinky. Nakoľko nastali tieto účinky zo zákona, nemohla pristúpiť k protiprávnemu konaniu - vykonaniu nezákonne vydaného exekučného príkazu. Následne bol na majetok povinného KENTI vyhlásený na Slovensku konkurz a exekúcie vedená na základe návrhu Invescorp sa zastavila. Po vyhlásení konkurzu Invescorp urobila dva zásadné kroky, a to tieto (1) podala tzv. poddĺžnicku žalobu na Prima banku tvrdiac, že banka porušila svoje povinnosti v zmysle Exekučného poriadku, a preto sa domáha zaplata pohľadávky povinného KENTI voči banke. Táto údajná pohľadávka v sume 1.081.289,24 EUR je stále pohľadávkou KENTI voči jej údajnému dlžníkovi - Prima banke, ale má byť zaplata k rukám veriteľa spoločnosti KENTI (t.j. veriteľovi veriteľa). Inak povedané, pohľadávka úpadcu (KENTI sa ocitla v konkurze) sa má splniť jeho veriteľovi Invescorp, a to v priebehu konkurzu. (2) Invescorp si prihlásila svoju pohľadávku v sume 1.081.289,24 EUR do konkurzu na majetok KENTI. Správca konkurznej podstaty pohľadávku poprel, a tak v súčasnosti prebieha incidenčný spor k pravosti a výške tejto pohľadávky. Invescorp sa teda domáha zaplata tej istej sumy 1.081.289,24 EUR dvakrát. Navyše je potrebné zdôrazniť, že rozsudkom o poddĺžnickej žalobe Invescorp-u (čo je súčasťou Exekučného titulu v tejto exekúcii) sa poprel základný princíp konkurzu, a to kolektívne uspokojovanie veriteľov úpadcu. Ak by sa táto exekúcia vykonala, Invescorp ako veriteľ úpadcu KENTI predbehne všetkých ostatných veriteľov KENTI a uspokojí sa prednostne v priamom rozpore so Zákomom o konkurze. Právny zástupca povinného pokračujúc v ozrejmovaní dôvodov na zastavenie exekúcie poukázal aj na samotný exekučný titul s tým, že takýto exekučný titul nemôže a ani

nesmie byť vymáhateľný, nakoľko v slovenskom právnom poriadku platí absolútna exekučná imunita aktívnej konkurznej podstaty (t.j. v konkurze speňažiteľného majetku vrátane pohľadávok úpadcu). Údajná pohľadávka KENTI voči Prima banke môže patriť jedine do aktívnej konkurznej podstaty úpadcu, a preto nesmie byť vymáhaná v individuálnom exekučnom konaní na úkor všetkých ostatných veriteľov úpadcu. Svoje tvrdenia opiera o ust. § 48 zákona č. 7/2005 o konkurze a reštrukturalizácii. Ďalej právny zástupca povinného mal za to, že z uvedených skutočností navyše vyplýva, že spoločnosťou Invescorp predložený exekučný titul vzišiel z konania, ktoré zákon o konkurze a reštrukturalizácii priamo zakazuje. Ako už bolo uvedené vyššie, zákon o konkurze a reštrukturalizácii neumožňuje, aby sa viedli exekúcie na majetok úpadcu, pričom aj konanie o poddĺžnickej žalobe podľa § 103 Exekučného poriadku v rozhodnom znení (z ktorého vzišiel predložený Exekučný titul) je spôsobom vedenia exekúcie na majetok úpadcu (KENTI). Na potvrdenie svojich záverov právny zástupca povinného predostrel aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 20 Cdo 4896/2017 zo dňa 7.12.2017, podľa ktorého: „Obsahem zákazu provedení výkonu rozhodnutí nebo exekuce podle ustanovení § 14 odst. 1 písm. e) ZKV se Nejvyšší soud zabýval již ve svých dřívějších rozhodnutích, ve kterých uvedl, že jestliže poddlžník povinného nesplnil povinnost vyplatit pohledávku řádně a včas oprávněnému, je poddlžnická žaloba podle § 315 o. s. ř. způsobem provedení výkonu rozhodnutí (exekuce) příkázáním jiné peněžité pohledávky (srov. například rozsudek ze dne 21. prosince 2005, sp. zn. 29 Odo 921/2003 (uveřejněný pod číslem 55/2006 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek), rozsudek ze dne 2. května 2012, sp. zn. 20 Cdo 2933/2011, usnesení ze dne 29. srpna 2012, sp. zn. 20 Cdo 412/2012, či rozsudek ze dne 12. prosince 2012, sp. zn. 20 Cdo 2414/2012). Zákaz provedení výkonu rozhodnutí nebo exekuce podle ustanovení § 14 odst. 1 písm. e) zákona č. 328/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, v tomto případě znamená, že o žalobě podle § 315 o. s. ř., nemůže soud rozhodnout, dokud trvají účinky prohlášení konkursu.“ V zmysle tohto záveru potom podľa právneho zástupcu povinného platí, že nie je možné konať a rozhodnúť o poddĺžnickej žalobe, ak na dlžníka bol vyhlásený konkurz. Konajúce súdy preto pochybili, keď poddĺžnicu žalobu prejednali a meritorne rozhodli. Napríklad v prípade, ak by orgán územnej samosprávy vydal rozhodnutie, ktoré by zjavne prekročilo jeho právomoci (napr. rozhodnutie o uložení pokuty na úseku jadrového dozoru), takisto by exekučný súd nemohol konať inak ako exekúciu na základe takéhoto exekučného titulu zastaviť. Rovnaká situácia je aj v prípade tohto exekučného titulu, nikde v zákone nie je uvedená právomoc konajúceho prvoinštančného a odvolacieho súdu, aby poddĺžnicu žalobu meritorne prejednali. Správne sa malo konať o poddĺžnickej žalobe zastaviť bez meritórneho rozhodnutia vo veci samej. Oprávnený nemá mať dve kumulatívne možnosti domáhať sa zaplata 1.081.289,24 EUR, má práve a jedine len tú, ktorú mu dáva zákon o konkurze a reštrukturalizácii, a to prihlásiť si pohľadávku spolu s ostatnými veriteľmi v rámci konkurzu na majetok KENTI. Takisto právny zástupca povinného pokladal za potrebné zdôrazniť, že v danom prípade ani nemôže byť argumentom v neprospech zastavenia exekúcie to, že prebieha dovolacie konanie a exekučný titul zatiaľ nebol zrušený. V danom prípade totiž platí, že zo zákona nastala prekážka vedenia exekúcie, nakoľko exekúcia takého predmetu, ktorý patrí do konkurznej podstaty (v priebehu konkurzu na majetok KENTI) prebiehať nemôže. Záverom je potrebné zhrnúť, že Prima banka požaduje zastavenie exekúcie v zmysle ust. § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, nakoľko (i) orgán, ktorý vydal exekučný titul, nemal právomoc ho vydať a (ii) predmet exekúcie spadá pod absolútnu exekučnú imunitu, nakoľko jediným prostriedkom, akým sa ho možno domáhať, je prostredníctvom konkurzu. Opätovne je rovnako nutné uviesť, že vykonaním exekúcie by exekučný súd zjavne a v príkrom rozpore so zákonom o konkurze a reštrukturalizácii uprednostnil oprávneného - veriteľa úpadcu KENTI (Invescorp) pred všetkými ostatnými veriteľmi.

9. Z vyjadrenia právneho zástupcu oprávneného zo dňa 29.08.2019 k návrhu povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 08.08.2019 vyplynulo nasledovné. Ako prvé podotkol, že konanie vedené na Okresnom súde Bratislava I, resp. na Krajskom súde v Bratislave, ktoré viedlo k exekučnému titulu bolo zákonné, tak Okresný súd Bratislava 1, ako aj Krajský súd v Bratislave mal právomoc vo veci podanej poddĺžnickej žalobe meritorne rozhodnúť. Právny zástupca oprávneného mal za to, že exekučný súd je právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu viazaný a nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu. Právny zástupca oprávneného ďalej uviedol, že súdne konanie, ktoré viedlo k exekučnému titulu trvalo cca 7 rokov (od 09.07.2012 do 25.06.2019), počas ktorých povinný v konaní pred súdom prvej inštancie a ani v odvolacom konaní neuvádzal a netvrdil, že konajúce súdy nemajú právomoc vo veci meritorne rozhodnúť, prvýkrát použil túto svoju argumentáciu až v podanom dovolaní zo dňa 18.04.2019, ako svoje nové tvrdenie, novú skutočnosť a novú právnu argumentáciu, čo je podľa názoru právneho zástupcu oprávneného v rozpore s ust. § 435 CSP (v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, okrem skutočností a

dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania). V tejto súvislosti pokladal za potrebné uviesť, že súdy už v obdobnej veci, v obdobnom konaní o poddĺžnickej žalobe v zmysle ust. § 103 Exekučného poriadku, a to priamo proti povinnému, rozhodli v prospech veriteľa, ktorý viedol exekučné konanie proti svojmu dlžníkovi, ktorý mal bankový účet u povinného. OS Žilina v konaní pod sp. zn. 4C/92/2004 dňa 30.10.2007 zaviazal povinného zaplatiť navrhovateľovi (veriteľovi) ním žalovanú sumu titulom poddĺžnickej žaloby, pričom aj v tomto prejednávanom spore navrhovateľ (veriteľ) podal poddĺžnicu žalobu proti povinnému po vyhlásení konkurzu na majetok svojho dlžníka - obchodnú spoločnosť APIS, a.s., Turčianske Teplice (súdne konanie na OS Žilina má číslo z roku 2004 a konkurz na majetok dlžníka bol vyhlásený rok predtým, v roku 2003). Obdobne už aj v roku 2004 platilo ustanovenie v zákone o konkurze a vyrovnaní „o exekučnej imunite v konkurznom konaní“ (ako uvádza povinný), a to § 14 odsek 1/ písmeno e), a napriek tejto skutočnosti bol povinný v tomto konaní neúspešný a bol povinný zaplatiť navrhovateľovi (veriteľovi) ním žalovanú dlžnú sumu. K tvrdeniu povinného o tom, že oprávnený sa domáha zaplataenia tej istej sumy dvakrát, keďže si prihlásil svoju pohľadávku do konkurzu na majetok dlžníka KENTI, s.r.o. uviedol právny zástupca oprávneného, že je pravdou, že si oprávnený prihlásil svoju pohľadávku do konkurzu na majetok dlžníka KENTI, s.r.o., avšak povinný opomenul uviesť, že správca konkurznej podstaty na podnet povinného poprel prihlásenú pohľadávku oprávneného, a toho času sa vedie incidenčný spor o určenie prihlásenej pohľadávky oprávneného, ktorý nie je do dnešného dňa právoplatne skončený. Z uvedeného je zrejmé, že v čase právoplatného a vykonateľného exekučného titulu nemal oprávnený, ako veriteľ v konkurznom konaní na majetok dlžníka KENTI, s.r.o. postavenie veriteľa s uznanou pohľadávkou, ktorý by sa mohol „kolektívne uspokojiť spolu s ostatnými veriteľmi úpadcu“ (ako uvádza povinný) v konkurznom konaní na majetok spoločnosti KENTI, s.r.o.. Navyše, vymožiteľný majetok spoločnosti KENTI, s.r.o. je nula EUR, keďže povinný 7 dní po vyhlásení konkurzu na majetok spoločnosti KENTI, s.r.o. vykonal jednostranný zápočet svojej pohľadávky a po vykonanom jednostrannom zápočte povinným, nikdy nedôjde ku „kolektívnemu uspokojeniu veriteľov úpadcu“ v konkurznom konaní na majetok spoločnosti KENTI, s.r.o. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností právny zástupca oprávneného navrhol, aby súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 08.08.2019, ako nedôvodný a neopodstatnený zamietol a zároveň súd priznal oprávnenému nárok na náhradu trov právneho zastúpenia za zastupovanie v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 1.578,98 EUR (úkon po 1.292,27 EUR + režijný paušál po 9,80 EUR + DPH vo výške 260,41 EUR).

10. Z predloženého vyjadrenia súdneho exekútora zo dňa 03.09.2019 vyplývajú skutočnosti o návrhu povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 08.08.2019 a preukázaní dodržania zákonnej lehoty pri jeho podaní vzhľadom k prevzatíu upovedomenia o začatí exekúcie.

11. V odôvodnení ďalšieho návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 22.08.2019 splnomocnený právny zástupca povinného uviedol, že dňa 08.08.2019 oprávnený podal návrh na zastavenie exekúcie v zmysle ust. § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku a týmto podaním podáva v 15-dňovej lehote od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie ďalší návrh na zastavenie exekúcie v súlade s ust. § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, pretože tu sú okolnosti brániace vymáhateľnosti exekučného titulu a tento odôvodňuje nasledovne. Ako prvé pokladal za potrebné ozrejmiť za akých okolností mala pohľadávka Invescorp-u (oprávneného), ktorá je predmetom exekúcie, vzniknúť. Nasledoval opis skutočností týkajúcich sa procesu vzniku predmetnej pohľadávky (pozn. súdu - tie však súd nepokladal za rozhodné pre samotnú exekúciu, preto ich do odôvodnenia tohto rozhodnutia nezahrnul). Nasledujúcim dôvodom, pre ktorý podal právny zástupca oprávneného tento ďalší návrh na zastavenie exekúcie bolo podanie dovolania voči rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 18.4.2019, sp. zn. 1Cob/156/2018, čo sa týka výroku, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie a výroku, ktorým priznal oprávnenému náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100 % a návrhu na odklad vykonateľnosti rozsudku Krajského súdu v Bratislave vydaného pod sp. zn. 1Cob/156/2018 zo dňa 18.4.2019, ktorým sa potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava I vydaný pod sp. zn. 33Cb/126/2012 zo dňa 21.06.2018. Dovolanie spolu s prílohami právny zástupca povinného doložil ako prílohu k tomuto ďalšiemu návrhu na zastavenie exekúcie (pozn. súdu - dovolacie dôvody a dôvody na odklad vykonateľnosti súd taktiež nezahrnul do odôvodnenia tohto rozhodnutia, nakoľko tie sú rozhodné pre dovolacie konanie a nie pre konanie exekučné). Na záver tohto ďalšieho návrhu na zastavenie exekúcie právny zástupca povinného dodal, že nakoľko existuje závažné podozrenie, či vôbec pohľadávka, ktorá sa má exekučným titulom vykonať, vznikla, resp. či nedošlo k spáchaniu trestného činu v tej súvislosti, nie je možné, aby sa exekučný titul bez ďalšieho v exekúcii vykonal. Jeho vykonaním by mohlo dôjsť

k dokonaniu spáchania trestného činu, ak by sa peňažné prostriedky uhradili oprávnenému a následne by orgány činné v trestnom konaní zistili, že v danom prípade išlo o podvod.

12. Z vyjadrenia právneho zástupcu oprávneného zo dňa 13.09.2019 k ďalšiemu návrhu povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 22.08.2019 vyplynulo nasledovné. Ako prvé podotkol, že tento ďalší návrh povinného na zastavenie exekúcie hodnotí ako jasnú obštrukciu zo strany povinného, ktorá má za cieľ len predĺžiť samotné exekučné konanie a oddialiť vymoženie pohľadávky oprávneného prostredníctvom súdneho exekútora. Povinný podal dňa 08.08.2019 návrh na zastavenie exekúcie (prvý návrh), pričom mu nič nebránilo v tom, aby svoj návrh doplnil o v tomto druhom návrhu uvádzané skutočnosti. V čase 08.08.2019 povinný vedel o „podivných okolnostiach vzniku tvrdenej pohľadávky“ a v čase 08.08.2019 už bolo mesiac podané dovolanie povinného. Právny zástupca oprávneného opätovne uviedol, že tak rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I, ako aj rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave je vecne správne a konania, ktoré viedli k exekučnému titulu boli zákonné. K „podivným okolnostiam vzniku tvrdenej pohľadávky“ oprávnený dodal, že povinný túto argumentáciu a tieto tvrdenia použil aj v konaniach, ktoré viedli k exekučnému titulu a tak Okresný súd Bratislava I a tak aj Krajský súd v Bratislave sa s týmito tvrdeniami vysporiadali, a to tak, že povinného zaviazali na úhradu pohľadávky oprávnenému. K podanému dovolaniu povinného, ako dôvodu na zastavenie exekúcie právny zástupca oprávneného zaujal stanovisko, že podanie dovolania nemá samo o sebe žiaden vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť exekučného titulu (nie je okolnosťou, ktorá bráni vymáhateľnosti exekučného titulu). Mal za to, že povinnému sú známe uvedené rozhodnutia exekučného súdu (Uznesenie OS BB zo dňa 17.01.2019, sp. zn. 52Ek/633/2018 a Uznesenie OS BB zo dňa 20.02.2019, sp. zn. 61Ek/1308/2018), nakoľko sa na ne odvoláva v podanom návrhu na odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia, ktorý podal dňa 08.07.2019 na Najvyšší súd SR. A je toho názoru, že táto skutočnosť len potvrdzuje záver oprávneného, že opätovný (druhý) návrh povinného na zastavenie exekúcie je jasná obštrukcia zo strany povinného. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností právny zástupca oprávneného navrhol, aby súd opätovný (druhý) návrh povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 22.08.2019, ako nedôvodný a neopodstatnený zamietol a zároveň súd priznal oprávnenému nárok na náhradu trov právneho zastúpenia za zastupovanie v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 1.578,98 EUR (úkon po 1.292,27 EUR + režijný paušál po 9,80 EUR + DPH vo výške 260,41 EUR).

13. Z predloženého vyjadrenia súdneho exekútora zo dňa 17.09.2019 vyplývajú skutočnosti o ďalšom návrhu povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 22.08.2019 a preukázaní dodržania zákonnej lehoty pri jeho podaní vzhľadom k prevzatíu upovedomenia o začatí exekúcie.

14. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

15. Podľa § 46 ods. 1 písmeno a) Exekučného poriadku, potvrdením o vykonateľnosti opatrí exekučný titul podľa § 45 odsek 1 súd, ktorý vo veci rozhodoval ako súd prvého stupňa.

16. Podľa § 61k ods. 1 písmeno d) Exekučného poriadku súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

17. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

18. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojím vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

19. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie

exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

20. Podľa § 61l ods. 4 Exekučného poriadku rozhodnutie, ktorým sa rozhodlo o návrhu na zastavenie exekúcie, sa doručí oprávnenému, povinnému a exekútorovi.

21. Okresný súd Banská Bystrica uznesením sp. zn. 55Ek/1189/2019 zo dňa 28.10.2019, ktoré vydal vyšší súdny úradník, návrh povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 08.08.2019 a ďalší návrh povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 22.08.2019 vedenej súdnym exekútorom Mgr. Bernardom Janíkom, so sídlom Daniela Dlabača 2/978, 010 01 Žilina IČO: 42 064 171, pod sp. zn. 322EX 396/19 v celom rozsahu zamietol.

22. Dňa 12.11.20219 podal povinný prostredníctvom právneho zástupcu v zákonnej lehote voči vyššie uvedenému uzneseniu sťažnosť pre jeho nesprávnosť a nezákonnosť z nasledovných dôvodov, a to že na predmet exekúcie sa vzťahuje absolútna exekučná imunita, konanie, ktoré k rozsudku Krajského súdu Bratislava č. k. 1Cob/156/2018-726 zo dňa 18.04.2019 (ďalej len „Rozsudok KS BA“), viedlo, bolo zákonom zakázané, t. j. konajúci súd nemal právomoc vec meritórne rozhodnúť. Povinný následne zhrnul skutkový stav veci, keď uviedol, že Krajský súd Bratislava (ďalej len „KS BA“) Rozsudkom KS BA potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 33Cb/126/2012 (ďalej len „Rozsudok OS BA I“, spolu s Rozsudkom KS BA ďalej len „Exekučný titul“), ktorým bola oprávnenému priznaná suma 1.081.289,24 eur, a to na základe poddĺžnickej žaloby oprávneného v zmysle ust. § 103 Exekučného poriadku. Pôvodne oprávnený vystupoval ako oprávnený v exekúcii proti povinnému spoločnosti KENTI s.r.o., IČ 607 20 808, ktorej bankový účet viedla Prima banka. Nakoľko sa oprávnený neuspokojil v exekúcii proti KENTI z prostriedkov na účte, ktorý viedla Prima banka, rozhodol sa v zmysle Exekučného poriadku podať poddĺžnicu žalobu tvrdiac, že Prima banka porušila svoju povinnosť v zmysle § 96 ods. 3 Exekučného poriadku. KENTI má byť podľa oprávneného jeho dlžníkom a Prima banka má byť zase dlžníkom jeho dlžníka spoločnosti KENTI. Oprávnený podal poddĺžnicu žalobu až potom, čo bol na Slovensku vyhlásený konkurz na majetok KENTI. Treba uviesť, že poddĺžnicu žaloba je spôsobom vedenia exekúcie a nie je možné ju prejednať a rozhodnúť o nej vtedy, keď na dlžníka KENTI bol vyhlásený konkurz, čo si mal konajúci súd uvedomiť z úradnej povinnosti. Navyše oprávnený sa domáha svojej pohľadávky aj v konkurze na majetok KENTI spolu s ostatnými veriteľmi. Čo znamená, že pohľadávky úpadcu (KENTI) voči Prima banka sa formou poddĺžnickej žaloby domáha oprávnený a nie správca konkurznej podstaty úpadcu. K tomu dodal, že konkurz na majetok KENTI stále trvá, avšak pohľadávka úpadcu (KENTI) sa riešila v konaní o poddĺžnickej žalobe podanej oprávneným podľa Exekučného poriadku, čo je v rozpore so zákonom o konkurze. Ďalej povinný uviedol skutočnosti týkajúce sa obchodnej podstaty vzťahu oprávneného a úpadcu (KENTI) a následne, že oprávnený ako veriteľ údajnej pohľadávky voči KENTI podal návrh na začatie exekúcie, v ktorej Prima banka podala vylučovaciu žalobu na peniaze, ktoré viedla na svojom bankovom účte, a takisto aj návrh na odklad exekúcie, ktorým docielila kvázi suspenzívne účinky vo vzťahu k exekúcii. Oprávnený s exekúciou na peňažné prostriedky vedené na bankovom účte Prima banky neuspel, keďže táto bola zastavená v dôsledku vyhlásenia konkurzu. Po vyhlásení konkurzu oprávnený podal poddĺžnicu žalobu o zaplatenie 1.081.289,24 eur a prihlásil svoju pohľadávku v konkurze v sume 1.081.289,24 eur. Inak povedané domáha sa tej istej sumy dvojmo aj v konkurze, aj v tejto exekučnej veci. Poddĺžnicu žaloba je spôsobom vedenia exekúcie a tak je zo zákona vylúčené, aby sa o nej konalo a rozhodlo, ak na majetok dlžníka KENTI už bol vyhlásený konkurz. Počas konkurzu nie je možné viesť zo zákona voči konkurznej podstate individuálne exekučné konanie. Tým sa poskytuje konkurznej podstate exekučná ochrana tzv. absolútna exekučná imunita konkurznej podstaty. K vyhláseniu konkurzu došlo dňa 13.06.2012 a k podaniu žaloby až 09.07.2012. K odôvodneniu sťažnosti k absolútnej exekučnej imunita aktívnej konkurznej podstaty právny zástupca povinného opätovne poukázal na skutočnosť, že Exekučný titul v predmetnej veci nemôže byť vymáhateľný, nakoľko v slovenskom právnom poriadku platí absolútna exekučná imunita aktívnej konkurznej podstaty. Údajná pohľadávka KENTI voči povinnému môže patriť jedine do aktívnej konkurznej podstaty úpadcu a preto nesmie byť vymáhaná v individuálnom exekučnom konaní na úkor všetkých ostatných veriteľov úpadcu. Uvedený záver vyplýva priamo z ust. § 48 zákona o konkurze, ktorý právny zástupca odcitoval. Nezastavenie exekúcie je len pokračovaním nezákonného konania, ktoré Exekučnému titulu predchádzalo. K dôvodu sťažnosti o nezákonnom konaní, ktoré viedlo k Exekučnému titulu, t. j. konajúci súd nemal právomoc vec meritórne prejednať, právny zástupca povinného uviedol, že Exekučný titul vzišiel z konania, ktoré zákon o konkurze priamo zakazuje, keďže neumožňuje, aby sa viedli exekúcie na majetok úpadcu, pričom aj konanie o poddĺžnickej žalobe

podľa ust. § 103 Exekučného poriadku v rozhodnom znení je spôsobom vedenia exekúcie na majetok úpadcu (KENTI). Uvedený právny názor má svoju oporu aj v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Obo 31/2009 a v rozhodnutí Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 20 Cdo 4896/2017 zo dňa 07.12.2017. Na prejednaný prípad potom platí, že začaté exekučné konania (aj vrátane konania o poddĺžnickej žalobe) sa v dôsledku vyhlásenia konkurzu zastavajú. Po vyhlásení konkurzu akékoľvek exekučné konanie (t. j. aj konanie o poddĺžnickej žalobe) nie je možné začať a súd nemá právomoc takéto konanie prejednať a rozhodnúť a musí ho ex offo zastaviť. Podmienka právomoci je predpokladom preto, aby sa mohol exekučný titul vymáhať, ktorá splnená nebola. Správne sa malo konanie o poddĺžnickej žalobe zastaviť bez meritórneho rozhodnutia vo veci samej, nakoľko oprávnený nemá mať dve kumulatívne možnosti domáhať sa zaplata 1.081.289,24 eur, má jedine len tú, ktorú mu dáva zákon o konkurze, a to prihlásiť pohľadávku spolu s ostatnými veriteľmi v rámci konkurzu na majetok KENTI. Zisťovanie právomoci orgánu, ktorý vydal exekučný titul, je povinnosťou exekučného súdu, ktorú potvrdzuje aj judikatúra Najvyššieho súdu SR, napr. právnym zástupcom citované uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo 11/2011 zo dňa 23.06.2011. Je zrejmé, že v danom prípade išlo o poddĺžnicu žalobu, ktorá bola podaná po vyhlásení konkurzu na majetok pôvodného dlžníka (KENTI) a preto bolo povinnosťou súdu takéto konanie zastaviť a nie vecne prejednať. Takýto nárok nikdy nemal byť rozhodnutím priznaný a ak takéto rozhodnutie vydané bolo, ide o tzv. paakt, keďže ho vydal orgán, ktorý na to nebol oprávnený podľa zákona. Vzhľadom na uvedené povinný požadoval zastavenie exekúcie v zmysle ust. § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku a zaviazal oprávneného na náhradu trov exekučného konania v plnom rozsahu. V tomto kontexte povinný navrhol, aby súd zmenil uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 55Ek/1189/2019 zo dňa 28.10.2019 tak, že exekúciu vedenú súdnym exekútorom Mgr. Bernardom Janíkom pod sp. zn. 322EX 396/19 zastavuje, oprávnený je povinný nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie v plnom rozsahu a súd priznáva povinnému náhradu trov exekúcie.

23. Oprávnený vo vyjadrení k sťažnosti povinného podanom prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že v celom rozsahu súhlasí s napadnutým uznesením, nakoľko je vecne správne. Oprávnený má za to, že exekučný súd správne ustálil a vyhodnotil, že: oba návrhy povinného na zastavenie exekúcie sú nedôvodné, skutočnosti uvádzané povinným v oboch návrhoch na zastavenie exekúcie nie sú relevantné pre posudzovanie začatej exekúcie. Povinným neboli doložené žiadne vecné dôkazy, ktoré by popierali existenciu jeho záväzku voči oprávnenému. Exekučné konanie je vedené na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia všeobecného súdu (exekučného titulu) rozsudku okresného súdu a povinným uvádzané skutočnosti týkajúce sa pôvodného konania a samotného vzniku predmetnej pohľadávky mali byť uplatnené v základnom konaní, ktoré viedlo k exekučnému titulu. Exekučný súd nemožno za žiadnych okolností považovať za odvolací súd alebo dovolací súd, teda súd, ktorý bude preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia v pôvodnom konaní. Návrh na zastavenie exekúcie nemá slúžiť ako ďalší opravný prostriedok proti rozhodnutiu, ktoré je v predmetnej exekúcii exekučným titulom a exekučný súd je právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu viazaný a nie je v jeho kompetencii rozhodnutie všeobecného súdu vecne posudzovať. Exekučnému súdu je z priloženého exekučného titulu zrejmé, že predmetný rozsudok bol vydaný vecne a miestne príslušným súdom v zmysle platnej a účinnej právnej úpravy dodržaním zákonného postupu ustanoveného v príslušnom procesnoprávnom kódexe. Exekučný súd nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, resp. preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánu) vydaného v základnom konaní (tzv. materiálna vykonateľnosť). Povinným podané dovolanie nemá suspenzívne účinky, tzn., že podanie dovolania nemá žiaden vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu. Ku dňu začatia exekúcie si povinný povinnosť uvedenú vo výroku exekučného titulu nesplnil a preto exekúcia a aj exekučné konanie sa začali dôvodne. Povinný vo svojich návrhoch na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhatelnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu. Z predložených dokumentov nemal preukázané, že by bola naplnená podmienka na zastavenie exekúcie podľa ust. § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Ďalej právny zástupca oprávneného uviedol, že povinný v podanej sťažnosti v zásade len zrekapituloval svoje všetky tvrdenia, ktoré už uvádzal v základnom konaní, resp. v oboch podaných návrhoch na zastavenie exekúcie, pričom všetky jeho uvedené tvrdenia boli v základnom konaní, resp. v exekučnom konaní o návrhoch na zastavenie exekúcie vyhodnotené súdmi (Okresný súd Bratislava I., Krajský súd v Bratislave, Okresný súd Banská Bystrica) ako nedôvodné. Na základe uvedeného oprávnený navrhol, aby súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 55Ek/1189/2019 zo dňa 28.10.2019 ako nedôvodnú zamietol a oprávnenému priznal

nárok na náhradu trov právneho zastúpenia za zastupovanie v súvislosti so sťažnosťou povinného vo výške 1.562,48 eur (úkon po 1.292,27 eur + režijný paušál po 9,80 eur + DPH vo výške 260,41 eur).

24. Okresný súd Banská Bystrica uznesením sp. zn. 55Ek/1189/2019 zo dňa 27.01.2020, ktoré vydal sudca, sťažnosť povinného voči uzneseniu Okresného súd Banská Bystrica vydanému pod sp. zn. 55Ek/1189/2019 dňa 28.10.2019 pokladal za dôvodnú a uznesenie Okresného súd Banská Bystrica vydané pod sp. zn. 55Ek/1189/2019 dňa 27.01.2020 zrušil z dôvodu nedostatočného, resp. chýbajúceho vysporiadania s otázkou dôvodnosti exekúcie vzhľadom na obranu povinného. Zároveň sudca v predmetnom rozhodnutí uviedol, že po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia o zrušení uznesenia Okresného súd Banská Bystrica vydaného pod sp. zn. 55Ek/1189/2019 dňa 28.10.2019 bude úlohou vyššieho súdneho úradníka opätovne preskúmať návrhy povinného na zastavenie exekúcie a ich dôvody, zrozumiteľne a argumentačne sa s vysporiadať s otázkou dôvodnosti exekúcie vzhľadom na obranu povinného (všetky námietky povinného) a svoje rozhodnutie riadne odôvodniť v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. V novom rozhodnutí vyšší súdny úradník rozhodne aj o trovách sťažnostného konania (§ 396 ods. 3 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku).

25. Súd po preskúmaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 08.08.2019 a ďalšieho návrhu povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 22.08.2019 v zmysle ustanovení Exekučného poriadku v platnom znení, preštudovaní kompletného spisového materiálu, písomností predložených súdnym exekútorom a oboznámení sa s rozhodnutím odvolacieho konania voči predmetnému exekučnému titulu konštatuje nedôvodnosť oboch návrhov na zastavenie exekúcie, a taktiež skutočnosti uvádzané povinným nepokladá za relevantné pre posudzovanie začatej exekúcie. K tvrdeniam povinného konajúci súd uvádza, že dané skutočnosti nezakladajú dôvod na zastavenie exekúcie, pretože z dôkazov priložených zo strany oprávneného už k návrhu na vykonanie exekúcie alebo priložených aj zo strany povinného spolu s návrhom na zastavenie exekúcie bolo súdu zrejmé, že ku konaniu, ktoré viedlo k vzniku exekučného titulu na podklade, ktorého sa vedie predmetné exekučné konanie došlo až po začatí konkurzu, na ktorý povinný vo svojej obrane nástojčivo poukazuje, teda z uvedeného vyplýva, že námietku týkajúcu sa právomoci súdu prejednať vec a meritórne rozhodnúť a taktiež námietku absolútnej exekučnej imunity aktívnej konkurznej podstaty mal povinný uplatniť už v čase začatia konania, ktoré viedlo k exekučnému titulu a ktoré bolo iniciované na základe tzv. poddžníckej žaloby. Avšak k uvedenému konajúci súd poznamenáva, že samotný konkurz, o ktorom povinný hovorí a na ktorý by sa mala spomínaná exekučná imunita podľa názoru povinného vzťahovať sa týka obchodnej spoločnosti KENTI, s. r. o., ktorá nie je účastníkom tohto exekučného konania a nebola ani účastníkom konania, ktoré viedlo k vzniku exekučného titulu, tým pádom konanie, ktoré viedlo k vzniku exekučného titulu prebehlo zákonne, v dôsledku čoho exekučný titul vydal súd, ktorý mal na prejednanie veci právomoc. Teda dôvody zastavenia exekúcie uvedené povinným v návrhoch na zastavenie exekúcie sú podľa názoru súdu irelevantné a navyše sa týkajú výlučne procesného postupu v konaní, v ktorom bol exekučný titul vydaný. Taktiež povinným uvádzaná judikatúra v návrhoch na zastavenie exekúcie je bez právnej relevancie pre prebiehajúcu exekúciu, nakoľko poukazované rozhodnutia sa týkajú výlučne základného konania. V tejto súvislosti exekučný súd považuje za potrebné poukázať aj na zmysel a účel exekučného konania, ktorým je nútený výkon nárokov priznaných exekučnými titulmi. Exekučné konanie nie je ďalším opravným konaním a ani konaním, v ktorom sa exekučné tituly ako aj procesný postup orgánu, ktorý exekučný titul vydal preskúmavajú. Prípadné vady základného konania sa do exekučného konania neprenášajú (pozri uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky z 25.02.2009, sp. zn. 20 Cdo 2041/2007). Exekučný súd v exekučnom konaní nie je oprávnený zrušiť resp. zmeniť a ani preskúmať vecnú správnosť exekučného titulu, na podklade ktorého sa vedie exekúcia, ale je v celom rozsahu viazaný exekučným titulom (pozri uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 663/2016 zo dňa 07.09.2016, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26.09.1997, sp. zn. 5 Cdo 72/97, R 102/1998). Preto namietanie právomoci súdu a jeho procesného postupu, v konaní v ktorom bol exekučný titul vydaný nemôže byť dôvodom zastavenia exekúcie podľa Exekučného poriadku.

26. Aj napriek vyššie uvedenému exekučný súd považuje za vhodné a účelné sa vyjadriť k dôvodom zastavenia exekúcie uvedeným povinným v návrhu na zastavenie exekúcie. Vzhľadom na už vyššie uvedené v predchádzajúcom odseku odôvodnenia tohto uznesenia, exekučný súd nie je oprávnený sa zaoberať námietkou povinného týkajúcou sa procesného postupu súdu v konaní, v ktorom bol exekučný titul vydaný. Exekučným titulom je právoplatné rozhodnutie všeobecného súdu, preto exekučný súd v exekučnom konaní nie je oprávnený preskúmať, príp. meniť alebo rušiť právoplatné rozhodnutia

súdob. Inak by exekučný súd zasiahol do právnej istoty, ktorá vznikla nadobudnutím právoplatnosti exekučného titulu ako aj do dvojinstančnosti samotného konania. Povinný pokiaľ mal pochybnosti o správnosti a zákonnosti predmetného exekučného titulu mal možnosť voči predmetnému rozhodnutiu okresného súdu podať odvolanie ako riadny opravný prostriedok, o čom bol aj v konečnom dôsledku poučený v závere samotného rozhodnutia. Možnosť odvolania povinný aj využil, avšak neúspešne a zároveň sa ani neopieral o všetky dôvody, ktoré namieta v návrhoch na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie nie je ďalším opravným prostriedkom povinného a nesmeruje proti určitému rozhodnutiu súdu. Je, resp. mal by byť obranou povinného, ktorou čelí proti nemu vedenej exekúcii. Cieľom návrhu na zastavenie exekúcie nie je dosiahnuť zmenu alebo zrušenie konkrétneho rozhodnutia, ale zastavenie exekúcie z hľadiska jej neprípustnosti. Z podstaty exekučného konania vyplýva, že existencia práva a tomu zodpovedajúcej povinnosti musí byť najprv určená rozhodnutím príslušného štátneho orgánu alebo iným zákonom stanoveným spôsobom. Z uvedeného dôvodu je nutné, aby všetko čo je potrebné pre určenie práva bolo vykonané v konaní vo veci samej (v tzv. základnom konaní). V konaní o vymoženie takto určeného práva (v exekučnom konaní) je potom možné prihladiť už iba na to, čo sa udialo po vydaní exekučného titulu. Okolnosti majúce za následok zánik práva, ktoré nastali pred vydaním titulu, zákon umožňuje uplatniť len v konaní vo veci samej (v tzv. základnom konaní) a spôsobom na to určeným. Ich relevancia sa dovŕšuje vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stáva podkladom pre exekúciu. Preto pokiaľ by povinný chcel zvrátiť účinky exekučného titulu a žiadal by preskúmať exekučný titul ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, nemôže tak robiť v exekučnom konaní, ale len prostredníctvom mimoriadnych opravných prostriedkov, čo však v tomto prípade už bolo taktiež márne (uvedené potvrdzuje rozhodnutie Najvyššieho súdu vydané pod sp. zn. 5Obdo/73/2019 dňa 28.11.2019).

27. Konanie týkajúce sa námietok proti exekúcii (návrhu povinného na zastavenie exekúcie) je svojím charakterom sporom o začatie exekúcie. Exekučný súd na základe námietok (návrhu na zastavenie) povinného rozhoduje o tom, či sa exekúcia začala oprávnene, t. j. či po vzniku exekučného titulu, ale pred začatím exekúcie, nastala prekážka na jej vykonanie. (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2 M Cdo 3/2009).

28. So zreteľom na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu konajúci súd konštatuje, že súd nemá právomoc posudzovať, či pri vydávaní exekučného titulu boli zohľadnené všetky skutočnosti a okolnosti, ktoré mohli mať na jeho vydanie vplyv, a súčasne nemôže rozhodovať o tom, o čom už bolo právoplatne iným orgánom rozhodnuté, najmä, ak na to rozhodovanie mal povinný možnosť vplývať, a to podaním odvolania, príp. žalobou na obnovu konania.

29. Súd pri návrhu na zastavenie exekúcie skúma len tie náležitosti, ktoré sú rozhodujúce pre povolenie exekúcie. Jeho obsahom môžu byť samozrejme skutočnosti procesného i hmotného práva, avšak ich spoločným znakom je, že nastali až po vzniku exekučného titulu. Ak by existovali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stalo podkladom pre exekúciu. Teda ako už bolo viackrát v texte spomenuté exekučný súd už neskúma vecnú správnosť exekučného titulu, ktorého skutkový stav predchádzal jeho vydaniu. Je nesporné, že pohľadávka bola priznaná právoplatným a vykonateľným rozsudkom Okresného súdu Bratislava I vydaným pod sp. zn. 33Cb/126/2012 dňa 21.06.2018 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Bratislave vydaným pod sp. zn. 1Cob/156/2018 dňa 18.04.2019. Tým pádom súd aj naďalej považuje námietky povinného týkajúce sa nedôvodnosti vymáhanej pohľadávky a nevymáhateľnosti exekučného titulu za irelevantné, keďže tieto mal povinný namietať v základnom konaní a taktiež ich súd má za skutočnosti bez pochybností vyvrátené.

30. K otázke duplicitného vymáhania pohľadávky zaujíma súd rovnako zamietavé stanovisko, nakoľko konkurz, na ktorý sa povinný odvoláva sa nevedie na jedného z účastníkov toho exekučného konania, ale vedie sa na iný subjekt. A navyše predmetné exekučné konanie sa vedie na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, ktorý oprávnený získal ako výsledok kladného rozhodnutia v konaní o poddĺžníckej žalobe voči poddĺžníkovi, proti ktorému nebol v pôvodnom exekučnom konaní v žiadnom právnom vzťahu. Z uvedeného je teda zrejmé, že sa jedná o dve samostatné konania, ktoré prebiehajú nezávisle od seba s poukazom na tú skutočnosť, že konkurzné konanie voči tretiemu subjektu sa začalo pred vydaním exekučného titulu, t. j. s danou skutočnosťou sa už vypořádavali súdy v základnom konaní.

31. Súd taktiež dodáva, že podanie trestného oznámenia povinným pre dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu poškodzovania veriteľa a trestného činu neoprávneného podnikania v tomto štádiu konania, keď vzhľadom na ustanovenie § 193 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku je súd viazaný len rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, nezakladá pre súd žiadnu relevanciu v súvislosti s rozhodovaním o návrhoch povinného na zastavenie exekúcie. Samotné trestné konanie a jeho výsledok nemá žiaden vplyv na platnosť exekučného titulu nemôže a samo o sebe ani spochybníť exekučný titul. Z uvedeného teda vyplýva, že ani toto tvrdenie povinného nezakladá jeden z dôvodov na zastavenie exekúcie.

32. Povinný ako ďalší dôvod zastavenia exekúcie uviedol podanie dovolania voči rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 18.4.2019, sp. zn. 1Cob/156/2018, čo sa týka výroku, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie a výroku, ktorým priznal oprávnenému náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100 % a podanie návrhu na odklad vykonateľnosti rozsudku Krajského súdu v Bratislave vydaného pod sp. zn. 1Cob/156/2018 zo dňa 18.4.2019, ktorým sa potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava I vydaný pod sp. zn. 33Cb/126/2012 zo dňa 21.06.2018. K tejto námietke zo strany povinného súd zaujíma nasledovné stanovisko, a to také, že pokiaľ ide o dovolanie, to nemá suspenzívne účinky, to znamená, že podanie dovolania nemá žiaden vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu. Zákon síce umožňuje dovolaciemu súdu na základe návrhu dovolateľa odložiť vykonateľnosť alebo právoplatnosť napadnutého rozhodnutia, ak sú na to splnené podmienky, avšak samotný návrh na odklad vykonateľnosti nemá žiaden účinok vo vzťahu k právoplatnosti a vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia, a to až do času kým dovolací súd o tomto návrhu rozhodne. Súd zároveň dodáva, že povinný sa okrem vyššie uvedeného neopiera o iné tvrdenia, ktoré by zakladali jeden z dôvodov zastavenia exekúcie. Navyše dňa 28.11.2019 Najvyšší súd Slovenskej republiky o predmetnom dovolaní povinného rozhodol a to tak, že dovolanie odmietol, čím vlastne nedošlo ani k odkladu vykonateľnosti alebo právoplatnosti napadnutého rozhodnutia.

33. Súd skúmal návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a mal nesporne preukázané, že ku dňu začatia exekúcie si povinný povinnosť uvedenú vo výroku exekučného titulu nesplnil. Z uvedeného vyplýva, že exekúcia a aj exekučné konanie sa teda začali dôvodne. Povinný vo svojich návrhoch na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhatelnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, a preto súd podané návrhy na zastavenie exekúcie považuje za nedôvodné.

34. Súd vychádzal pri rozhodovaní z dokumentov, ktoré sú uvedené v tomto odôvodnení, a dospel k právnomu názoru, že návrhy povinného na zastavenie exekúcie na základe vyššie uvedených dôvodov nie sú dôvodné, súd nemal preukázané zo strany povinného, že bola naplnená podmienka na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, a keďže povinný nedisponuje ani rozhodnutím dovolacieho súdu o odklade vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia, ktoré je v predmetnom konaní exekučným titulom, preto návrhy povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

35. Podľa § 195 Exekučného poriadku trovami exekučného konania sú trový exekútora, trový účastníkov exekučného konania a trový štátu.

36. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

37. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

38. Podľa § 199b Exekučného poriadku oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trový, ktoré im v konaní vzniknú a trový svojho zástupcu.

39. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na

vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

40. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

41. Oprávnený a povinný si platia výdavky spojené s úkonmi, ktoré považujú za potrebné na dosiahnutie svojho cieľa v exekučnom konaní samy. Až následne je otázka náhrady týchto trov predmetom rozhodovania súdu. Pokiaľ ide o náhradu trov oprávneného táto je obsiahnutá v § 199d ods. 1 Exekučného poriadku taxatívnym spôsobom, čo limituje možný rámec priznania náhrady týchto trov. Uvedené ustanovenie exekučného poriadku rozlišuje tieto trovy podľa štádia, v ktorom oprávnenému trovy vznikli a to na tie, ktoré oprávnený v exekučnom konaní platil a súd ich uviedol v poverení na vykonanie exekúcie. Ide teda o trovy, ktoré vzniknú v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie, pričom môžu zahŕňať súdny poplatok, hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a trovy právneho zastúpenia. Ďalšie trovy môžu oprávnenému vzniknúť v súvislosti s iniciovaním sporu, kedy povinný podá návrh na zastavenie exekúcie.

42. V druhej fáze exekučného konania - samotnej exekúcii vznikli oprávnenému trovy v súvislosti so zastupovaním pri podaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Oprávnený si v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 08.08.2019 uplatnil náhradu trov vo výške 1.578,98 EUR, ktoré pozostávajú z jedného polovičného právneho úkonu právnej služby vo výške 1.292,27 EUR, režijného paušálu vo výške 9,80 Eur vrátane 20 % DPH vo výške 260,41 EUR (t.j. 1.292,27 EUR + 9,80 EUR + 20 % DPH). Zároveň v súvislosti s ďalším návrhom povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 22.08.2019 si oprávnený uplatnil náhradu trov vo výške 1.578,98 EUR, ktoré pozostávajú z jedného polovičného právneho úkonu právnej služby vo výške 1.292,27 EUR, režijného paušálu vo výške 9,80 Eur vrátane 20 % DPH vo výške 260,41 EUR (t.j. 1.292,27 EUR + 9,80 EUR + 20 % DPH). Vzhľadom na to, že súd oba návrhy povinného na zastavenie exekúcie v celom rozsahu zamietol oprávnenému priznal náhradu trov v plnej výške, avšak v sume vo výške 3.124,96 EUR, nakoľko právny zástupca oprávneného sa pri výpočte trov právneho zastúpenia vo svojich vyjadreniach z dní 29.08.2019, resp. 13.09.2019 k návrhom povinného na zastavenie exekúcie dopustil chyby v písaní, počítaní, resp. inej zrejmej nesprávnosti a uviedol výslednú sumu správne uplatnených trov právneho zastúpenia v predmetných vyjadreniach v nesprávnej výške (2 x 1.578,98 EUR), a teda oprávnenému preto náhrada trov exekúcie prevyšujúca priznanú sumu (3.124,96 EUR) neprislúcha.

43. Oprávnený si v konaní o sťažnosti voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica vydanému pod sp. zn. 55Ek/1189/2019 dňa 28.10.2019 uplatnil náhradu trov konania voči povinnému vo výške 1.562,48 EUR, ktoré pozostávajú z jedného polovičného právneho úkonu právnej služby vo výške 1.292,27 EUR, jedného režijného paušálu vo výške 9,80 EUR a 20 % DPH (t. j. 1 x 1.292,27 EUR + 1 x 9,80 EUR + 20 % DPH). Vzhľadom na to, že súd sťažnosti podanej zo strany povinného voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica vydanému pod sp. zn. 55Ek/1189/2019 dňa 28.10.2019 v celom rozsahu vyhovel, tak súd oprávnenému náhradu trov právneho zastúpenia za zastupovanie v súvislosti so sťažnosťou povinného nepriznal, nakoľko ich nemohol považovať za účelne vynaložené, keďže v iniciovanom spore súd vyhodnotil sťažnosť povinného ako opodstatnenú.

44. Povinnému v exekučnom konaní zákon priznáva len náhradu trov jeho zastúpenia v súvislosti s jeho návrhom na zastavenie exekúcie (§ 199a ods. 2). Náhradu týchto trov možno povinnému priznať iba v prípade, ak zastavenie exekúcie možno oprávnenému pričítať. V predmetnom konaní však exekučné konanie a aj samotná exekúcia začali dôvodne a naďalej pokračujú aj napriek úspechu povinného v konaní o sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica vydanému pod sp. zn. 55Ek/1189/2019 dňa 28.10.2019, preto súd povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznal.

45. Po právoplatnosti tohto uznesenia súd vydá dodatok k povereniu v zmysle § 199d odsek 1 Exekučného poriadku na sumu uvedenú v III. výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.